

Efter afstemningen i Folketinget ved 2. behandling den 11. februar 2021

Forslag

til

Lov om epidemier m.v. (epidemiloven)

Kapitel 1

Lovens formål og anvendelsesområde

§ 1. Formålet med loven er at beskytte samfundet og enkeltpersoner mod de sygdomme, der er nævnt i § 2, ved at udrydde eller forebygge, forhindre, inddæmme og begrænse udbredelsen og indførelsen her i landet.

§ 2. Loven omfatter smitsomme sygdomme, alment farlige sygdomme og samfundskritiske sygdomme.

Stk. 2. Ved en smitsom sygdom forstås en sygdom eller en tilstand, som er forårsaget af mikroorganismer eller andre smitstoffer, som kan overføres fra, til eller imellem mennesker.

Stk. 3. Ved en alment farlig sygdom forstås en smitsom sygdom, der er særlig smitsom, har høj dødelighed eller kan give alvorlige eller varige skader, og som kan

- 1) medføre behandling, sygefravær eller rehabiliteringsforløb af langvarig karakter,
- 2) få så stor udbredelse, at sygdommen bliver en væsentlig trussel mod folkesundheden, eller
- 3) give en særlig stor sygdomsbyrde, fordi der ikke findes effektiv forebyggelse eller behandling.

Stk. 4. Ved en samfundskritisk sygdom forstås en alment farlig sygdom, hvis udbredelse medfører eller risikerer at medføre alvorlige forstyrrelser af vigtige samfundsfunktioner.

Stk. 5. Sundhedsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, hvilke sygdomme der omfattes af stk. 2 og 3.

Stk. 6. Sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke sygdomme der omfattes af stk. 4. Regler i medfør af 1. pkt. kan fastsættes med en gyldighedsperiode på højst 6 måneder ad gangen.

Kapitel 2

Ansvar for forebyggende tiltag og foranstaltninger mod udbredelse af smitsomme sygdomme

§ 3. Det påhviler enhver forvaltningsmyndighed efter anmodning at yde vejledning til og bistå Styrelsen for Pa-

tientsikkerhed og andre myndigheder, der varetager opgaver efter denne lov, med at varetage de pligter og beføjelser, som disse efter loven er tillagt, og med at gennemføre foranstaltninger efter denne lov.

Stk. 2. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at private i særlige tilfælde kan bistå med at varetage myndighedsopgaver i henhold til loven.

Stk. 3. Vedkommende minister kan bemyndige andre ministre og myndigheder til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren eller myndigheder, og til at iagttage de pligter, der påhviler ministeren og myndigheden.

Stk. 4. Regler i medfør af stk. 2 og 3 kan fastsættes med en gyldighedsperiode på højst 4 uger ad gangen, medmindre særlige grunde undtagelsesvis tilsiger en længere gyldighedsperiode.

§ 4. Kommunalbestyrelsen og regionsrådet skal træffe foranstaltninger for at forebygge og sikre sig mod udbredelsen af smitsomme sygdomme, herunder udarbejde planer for håndtering af smitsomme sygdomme og sikre, at kommunens og regionens institutioner og personale er bekendt med myndighedernes anbefalinger og vejledninger om håndtering af smitsomme sygdomme.

§ 5. Det påhviler enhver myndighed og juridisk person at holde sig orienteret om anbefalinger og vejledninger, som er relevante for myndigheden eller den juridiske person, om håndtering af smitsomme sygdomme.

§ 6. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om offentlige og private behandlingssteders og autoriserede sundhedspersoners medvirken i forebyggelse og bekæmpelse af smitsomme sygdomme.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om forebyggelse af smitsomme sygdomme på offentlige og private dagtilbud, skoler og andre uddannelsesinstitutioner.

Kapitel 3

Epidemikommisionen

§ 7. Sundhedsministeren nedsætter en epidemikommision.

Stk. 2. Epidemikommisionen består af 1 formand og 1 medlem, der udpeges af sundhedsministeren, og 9 medlemmer, der udpeges af sundhedsministeren efter indstilling fra henholdsvis erhvervsministeren, finansministeren, justitsministeren, Styrelsen for Patientsikkerhed, Sundhedsstyrelsen, Statens Serum Institut, rigspolitichefen, KL og Danske Regioner. Sundhedsministeren udpeger herudover efter samme fremgangsmåde 1 næstformand og 1 stedfortræder for hvert medlem.

Stk. 3. Epidemikommisionen kan invitere andre personer til at deltage i møder, herunder repræsentanter for andre myndigheder, andre særligt sagkyndige og interesseorganisationer.

Stk. 4. Sundhedsministeriet stiller sekretariatsbistand til rådighed for Epidemikommisionen.

Stk. 5. Sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om Epidemikommisionens virksomhed i en forretningsorden.

§ 8. Epidemikommisionen rådgiver af egen drift eller efter anmodning sundhedsministeren og andre ministre om håndteringen af alment farlige og samfundskritiske sygdomme. Kommissionen kan herunder indstille, at vedkommende minister fastsætter regler i medfør af denne lov, eller at allerede fastsatte regler ændres eller ophæves.

Stk. 2. Epidemikommisionen afgiver efter anmodning fra vedkommende minister indstilling om, hvorvidt der bør fastsættes regler i medfør af § 2, stk. 6, 1. pkt., § 3, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, §§ 28, 30, 32, 34-37 og 40, § 49, stk. 4 og 5, § 53, § 55, stk. 1 og 2, og §§ 56-58. Epidemikommisionen skal, inden den afgiver indstilling efter 1. pkt., inddrage andre særligt sagkyndige såsom lægevidenskabelige selskaber, sundhedsfaglige repræsentanter, repræsentanter med ekspertise på det sociale område, patientforeninger, Arbejdstilsynet og børne- og undervisningsområdet.

Kapitel 4

Parlamentarisk kontrol med anvendelsen af bemyndigelsesbestemmelser

§ 9. Vedkommende minister kan alene fastsætte regler i medfør af § 2, stk. 6, 1. pkt., § 3, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, §§ 28, 30, 32, 34-37 og 40, § 49, stk. 4 og 5, § 53, § 55, stk. 1 og 2, og §§ 56-58, hvis indholdet af reglerne sammen med en indstilling fra Epidemikommisionen forinden er forelagt for et af Folketinget nedsat udvalg og udvalget ikke har udtalt sig imod reglernes udstedelse, jf. dog stk. 2. 1. pkt. omfatter ikke ophævelse, lempelse eller uvæsentlige ændringer af allerede fastsatte regler.

Stk. 2. Foreligger der en overhængende og akut fare for eller trussel mod folkesundheden, kan vedkommende minister udstede reglerne uden forudgående forelæggelse for udvalget efter stk. 1. I så fald skal ministeren uden unødigt ophold efter udstedelsen af reglerne forelægge disse for

udvalget. Udtaler udvalget sig herefter imod reglerne, skal ministeren ophæve reglerne.

Stk. 3. Vedkommende minister kan fastsætte en rimelig frist for, hvornår udvalget senest skal tilkendegive, om udvalget udtaler sig imod reglerne.

§ 10. Indstiller Epidemikommisionen af egen drift eller efter anmodning, at der fastsættes regler i medfør af § 2, stk. 6, 1. pkt., § 3, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, §§ 28, 30, 32, 34-37 og 40, § 49, stk. 4 og 5, § 53, § 55, stk. 1 og 2, og §§ 56-58, eller at regler, der er fastsat i medfør af disse bestemmelser, ophæves eller lempes, og vil vedkommende minister ikke følge indstillingen, skal ministeren hurtigst muligt orientere et af Folketinget nedsat udvalg om kommissionens indstilling og om, at ministeren ikke vil følge den. 1. pkt. omfatter ikke uvæsentlige ændringer af allerede fastsatte regler.

§ 11. Vedkommende minister offentliggør Epidemikommisionens indstillinger om, hvorvidt der bør fastsættes regler i medfør af § 2, stk. 6, 1. pkt., § 3, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, §§ 28, 30, 32, 34-37 og 40, § 49, stk. 4 og 5, § 53, § 55, stk. 1 og 2, og §§ 56-58. Skal der ske forelæggelse for eller orientering af det af Folketinget nedsatte udvalg efter §§ 9 og 10, skal indstillingen offentliggøres hurtigst muligt efter forelæggelsen eller orienteringen.

Kapitel 5

Foranstaltninger over for enkeltpersoner

Generelle betingelser

§ 12. Foranstaltninger efter § 13, § 14, stk. 1, § 15, stk. 1, og § 18, stk. 1, kan iværksættes over for enkeltpersoner for at forebygge, inddæmme eller udrydde alment farlige eller samfundskritiske sygdomme. Foranstaltninger efter § 19, stk. 1, og § 20 kan iværksættes over for personer og løsøre m.v., der formodes forurenede med smitsstof eller biologisk kampstof.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed skal, forinden der træffes afgørelse efter § 13, § 14, stk. 1, § 15, stk. 1, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, og § 20, opfordre den person, som foranstaltningen påtænkes rettet imod, til frivilligt at medvirke til at gennemføre foranstaltningen. Hvis den person, som en foranstaltning påtænkes rettet imod, bor eller har midlertidigt ophold på en offentlig eller privat institution eller et behandlingssted el.lign., skal den pågældende institution m.v. efter anmodning fra Styrelsen for Patientsikkerhed sikre, at opfordringen til frivilligt at medvirke gennemføres.

Stk. 3. Enhver foranstaltning efter dette kapitel skal være nødvendig og så kortvarig som muligt og stå i rimeligt forhold til formålet med foranstaltningen. Den mindst indgribende og mest skånsomme foranstaltning skal anvendes, hvis denne er tilstrækkelig til at opnå formålet. Foranstaltninger skal ophæves, når det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningen.

Stk. 4. Foranstaltninger efter dette kapitel skal efterprøves af Styrelsen for Patientsikkerhed, henholdsvis 3, 10, 20 og 30 dage efter at foranstaltningen er iværksat, for at påse, om betingelserne for foranstaltningen fortsat er opfyldt.

Undersøgelse

§ 13. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde enhver, der lider af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, eller som formodes at kunne være smittet med en sådan, at lade sig undersøge af en sundhedsperson.

Indlæggelse

§ 14. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde enhver, der lider af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, eller som formodes at kunne være smittet med en sådan, at lade sig indlægge på et sygehus eller anden egnet facilitet, herunder hvis det er nødvendigt i forbindelse med undersøgelse efter § 13, behandling efter § 18, stk. 1, eller rensning efter § 19, stk. 1.

Stk. 2. Afgørelser om indlæggelse kan træffes med en varighed af maksimalt 4 uger. Afgørelser kan forlænges med op til 4 uger ad gangen.

Isolation

§ 15. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde enhver, der lider af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, eller som formodes at kunne være smittet med en sådan, at lade sig isolere.

Stk. 2. Afgørelser om isolation kan træffes med en varighed af maksimalt 4 uger. Afgørelser kan forlænges med op til 4 uger ad gangen.

§ 16. Regionsrådet skal sikre, at isolation efter § 15, stk. 1, kan ske i en egnet facilitet, hvis isolation i eget hjem ikke er mulig.

§ 17. Kommunalbestyrelsen og regionsrådet stiller efter regler fastsat i medfør af stk. 2 faciliteter til rådighed til isolation af personer, der lider af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, eller som formodes at kunne være smittet med en sådan, og som på baggrund af kommunalbestyrelsens eller regionsrådets visitation af hensyn til andres sundhed frivilligt vil lade sig isolere på en sådan facilitet.

Stk. 2. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens og regionsrådets ansvar efter stk. 1, herunder om, at tilvejebringelse af isolationsfaciliteter kan ske ved kommunalbestyrelsen og regionsrådet selv, i samarbejde med andre kommuner eller regioner eller ved indgåelse af aftale med private leverandører. Sundhedsministeren fastsætter endvidere nærmere regler om kriterier for visitation til isolationsfaciliteter efter stk. 1, herunder om målgruppe, om retningslinjer for isolationsfaciliteter og om egenbetaling.

Behandling

§ 18. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde enhver, der lider af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, eller som formodes at kunne være smittet med en sådan, at lade sig behandle af en sundhedsperson.

Stk. 2. Afgørelser om behandling kan træffes med en varighed af maksimalt 4 uger. Afgørelser kan forlænges med op til 4 uger ad gangen.

Rensning og andre foranstaltninger over for personer, løsøre m.v., der formodes forurenet med smitstof eller biologisk kampstof

§ 19. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde, at der skal iværksættes rensning af personer, der formodes forurenet med smitstof eller biologisk kampstof. Styrelsen for Patientsikkerhed kan også påbyde desinfektion af løsøre, fast ejendom, befordringsmidler el.lign.

Stk. 2. Ansvar for at afgrænse det biologiske fareområde og de eksponerede personer påhviler Statens Serum Institut.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om rensning af personer, der formodes forurenet med smitstof eller biologisk kampstof.

§ 20. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde, at personer, som formodes forurenet med smitstof eller biologisk kampstof, skal lade sig teste for smitstof eller biologisk kampstof eller anvende værnemidler, beskyttelsesudstyr el.lign. for at hindre spredning af smitstof eller biologisk kampstof.

Gennemførelse og opretholdelse af foranstaltninger på offentlige og private institutioner, behandlingssteder og lign.

§ 21. Styrelsen for Patientsikkerhed kan i forbindelse med afgørelser efter § 13, § 14, stk. 1, § 15, stk. 1, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, og § 20 anmode den offentlige eller private institution eller det offentlige eller private behandlingssted el.lign., jf. § 12, stk. 2, 2. pkt., om at sikre, at en afgørelse gennemføres.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed kan efter anmodning fra den offentlige eller private institution eller det offentlige eller private behandlingssted el.lign. tillade, at der med henblik på at gennemføre og opretholde en foranstaltning efter § 13, § 14, stk. 1, § 15, stk. 1, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, og § 20 kan benyttes følgende former for magtanvendelse over for den person, som foranstaltningen retter sig mod:

- 1) Fysisk fastholdelse, tilbageholdelse og tilbageførsel af den pågældende.
- 2) Aflåsning af lokaler, hvori den pågældende befinder sig.

Politiets bistand til at gennemføre påbud

§ 22. Efterkommer en person ikke et påbud efter dette kapitel, yder politiet under anvendelse af den fornødne magt i overensstemmelse med lov om politiets virksomhed bistand til at sikre, at påbuddet gennemføres og opretholdes.

Stk. 2. Sundhedsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om politiets bistand efter stk. 1.

Kapitel 6

Samfundsmæssige foranstaltninger

Generelle betingelser

§ 23. Foranstaltninger efter dette kapitel kan iværksættes for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en samfundskritisk sygdom, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Foranstaltninger efter §§ 26, 28, 29, 31 og 33 kan endvidere iværksættes for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en alment farlig sygdom.

Stk. 3. Enhver foranstaltning efter dette kapitel skal være nødvendig og så kortvarig som muligt og stå i rimeligt forhold til formålet med foranstaltningen. Den mindst indgribende og mest skånsomme foranstaltning skal anvendes, hvis denne er tilstrækkelig til at opnå formålet. Foranstaltninger skal ophæves, når det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningen.

Stk. 4. Regler i medfør af § 24, stk. 1, og §§ 28, 30, 32 og 34-37 kan fastsættes med en gyldighedsperiode på højst 4 uger ad gangen, medmindre særlige grunde undtagelsesvis tilsiger en længere gyldighedsperiode.

Stk. 5. Restriktioner eller forbud, der fastsættes i medfør af §§ 29, 31 og 33, kan fastsættes med en gyldighedsperiode på højst 4 uger ad gangen.

Forbud mod, at flere personer befinder sig på samme sted

§ 24. Justitsministeren kan efter forhandling med sundhedsministeren fastsætte regler for hele eller dele af landet om forbud mod, at flere personer befinder sig på samme sted, jf. dog stk. 2. Regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan omfatte indendørs, udendørs, offentlige og private steder, hvor flere personer befinder sig på samme sted. Regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan fravige anden lovgivning.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for domstolene og Folketinget og for forsamlinger med et politisk eller andet meningsbefordrende øjemed.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at der uden retskendelse er adgang til lokaler og lokaliteter med henblik på kontrol af overholdelsen af regler fastsat i medfør af stk. 1, og om politiets bistand i den forbindelse. 1. pkt. omfatter ikke private boliger.

Forbud mod ophold på bestemte steder

§ 25. Er der i medfør af § 24, stk. 1, fastsat regler om forbud mod, at flere personer befinder sig på samme sted, kan politiet nedlægge forbud mod ophold på et bestemt sted, som er omfattet af disse regler, og hvortil der er almindelig adgang, hvis det efter politiets skøn er nødvendigt for at forhindre fare for smitte med den samfundskritiske sygdom det pågældende sted, jf. dog stk. 2. Forbud efter 1. pkt. omfatter ikke almindelig færden det pågældende sted.

Stk. 2. Forbud efter stk. 1 gælder ikke for forsamlinger med et politisk eller andet meningsbefordrende øjemed.

Stk. 3. Forbud efter stk. 1 meddeles for en periode på indtil 7 dage. Perioden kan forlænges, hvis betingelserne for at nedlægge et forbud fortsat er opfyldt.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter efter forhandling med sundhedsministeren nærmere regler om politiets beføjelser efter stk. 1. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at den, der har rådighed over et sted, som er omfattet af et forbud, efter anmodning fra politiet skal bistå med opsætning af skilte el.lign.

Afspærring af områder

§ 26. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde, at der skal ske afspærring af et bestemt område, hvor en alment farlig eller samfundskritisk sygdom optræder, hvor der er risiko for, at en sådan sygdom optræder eller bringes ind, eller hvor der er mistanke om, at der er udlagt biologisk kampstof, således at samvær med omgivelserne forhindres i fornødent omfang.

Stk. 2. Påbud om afspærring efter stk. 1 meddeles for en periode på indtil 7 dage. Perioden kan forlænges, hvis betingelserne for at nedlægge et påbud fortsat er opfyldt.

Stk. 3. Sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om påbud efter stk. 1.

Politiets bistand til at gennemføre forbud og påbud

§ 27. Politiet kan anvende den fornødne magt i overensstemmelse med lov om politiets virksomhed for at sikre overholdelsen af regler om forbud mod, at flere personer befinder sig på samme sted, fastsat i medfør af § 24, stk. 1, forbud mod ophold bestemte steder nedlagt i medfør af § 25, stk. 1, og påbud om afspærring af områder efter § 26, stk. 1.

Foranstaltninger over for en flerhed af personer, som har befundet sig på steder med konstateret smitte

§ 28. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at personer, som har befundet sig et bestemt sted, deltaget i en forsamling, et arrangement eller en begivenhed el.lign., hvor der er konstateret smitte med en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, skal lade sig undersøge af en sundhedsperson eller isolere i en egnet facilitet.

Restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af behandlings-, pleje- og omsorgsinstitutioner m.v.

§ 29. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde kommunalbestyrelsen for en bestemt periode at fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af kommunale plejehjem, plejeboliger, aflastningspladser, anbringelsessteder, botilbud og lign. og private alternativer dertil beliggende i den pågældende kommune.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde regionsrådet for en bestemt periode at fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af offentlige og private sygehuse, klinikker, anbringelsessteder og lign. beliggende i den pågældende region.

Stk. 3. Vedkommende minister kan efter rådgivning fra Epidemikommissionen for en bestemt periode fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af konkrete statslige institutioner, hvor personer permanent eller midlertidigt har bopæl eller ophold, og som den pågældende minister har driftsansvaret for.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde et konkret behandlingssted eller en institution m.v., som ikke er omfattet af stk. 1-3, for en bestemt periode at fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af behandlingsstedet, institutionen m.v.

Stk. 5. Restriktioner eller forbud, der fastsættes efter stk. 1-4, kan fravige anden lovgivning.

Stk. 6. Sundhedsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte nærmere regler om Styrelsen for Patientsikkerheds adgang til at udstede påbud efter stk. 1, 2 og 4, om offentliggørelse af disse påbud og de restriktioner og forbud, som er fastsat på baggrund af påbuddet, og om tidspunktet for disses ikrafttræden. Regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan fravige anden lovgivning.

§ 30. Vedkommende minister kan efter forhandling med sundhedsministeren fastsætte regler for hele eller dele af landet om restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af offentlige og private plejehjem, plejeboliger, aflastningspladser, anbringelsessteder, botilbud og lign., sygehuse og klinikker eller lignende institutioner, hvor personer permanent eller midlertidigt har bopæl eller ophold. Regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan fravige anden lovgivning.

Restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af indendørs eller udendørs offentlige institutioner, faciliteter m.v.

§ 31. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde kommunalbestyrelsen for en bestemt periode at fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af indendørs eller udendørs kommunale institutioner og faciliteter beliggende i den pågældende kommune.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde regionsrådet for en bestemt periode at fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af indendørs eller udendørs regionale institutioner og faciliteter beliggende i den pågældende region.

Stk. 3. Vedkommende minister kan efter rådgivning fra Epidemikommissionen for en bestemt periode fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af konkrete indendørs eller udendørs statslige institutioner og faciliteter, som den pågældende minister har driftsansvaret for.

Stk. 4. Restriktioner og forbud, der fastsættes efter stk. 1-3, kan fravige anden lovgivning.

Stk. 5. Sundhedsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte nærmere regler om Styrelsen for Patientsikkerheds adgang til at udstede påbud efter stk. 1 og 2, om offentliggørelse af disse påbud og de restriktioner og forbud, som er fastsat på baggrund af påbuddet, og om tidspunktet for disses ikrafttræden. Regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan fravige anden lovgivning.

§ 32. Vedkommende minister kan efter forhandling med sundhedsministeren fastsætte regler for hele eller dele af landet om restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af indendørs eller udendørs offentlige institutioner og faciliteter. Regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan fravige anden lovgivning.

Restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af offentlige og private dagtilbud, skoler og andre uddannelsesinstitutioner

§ 33. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde kommunalbestyrelsen for en bestemt periode at fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af kom-

munale dagtilbud, skoler og andre uddannelsesinstitutioner og private alternativer beliggende i den pågældende kommune.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde regionsrådet for en bestemt periode at fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af regionale uddannelsesinstitutioner beliggende i den pågældende region.

Stk. 3. Vedkommende minister kan efter rådgivning fra Epidemikommissionen for en bestemt periode fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af konkrete statslige dagtilbud, skoler og andre uddannelsesinstitutioner m.v., som den pågældende minister har driftsansvaret for.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde en konkret uddannelsesinstitution m.v., som ikke er omfattet af stk. 1-3, for en bestemt periode at fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af uddannelsesinstitutionen m.v.

Stk. 5. Restriktioner og forbud, der fastsættes efter stk. 1-4, kan fravige anden lovgivning.

Stk. 6. Sundhedsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte nærmere regler om Styrelsen for Patientsikkerheds adgang til at udstede påbud efter stk. 1, 2 og 4, om offentliggørelse af disse påbud og de restriktioner og forbud, som er fastsat på baggrund af påbuddet, og om tidspunktet for disses ikrafttræden. Regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan fravige anden lovgivning.

Stk. 7. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om nødpasning for brugere af dagtilbud og skoler m.v. omfattet af påbud efter stk. 1.

§ 34. Vedkommende minister kan efter forhandling med sundhedsministeren fastsætte regler for hele eller dele af landet om restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af offentlige og private dagtilbud, skoler og andre uddannelsesinstitutioner og regler om nødpasning. Regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan fravige anden lovgivning.

Restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af transportmidler

§ 35. Vedkommende minister kan efter forhandling med sundhedsministeren fastsætte regler for hele eller dele af landet om restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af transportmidler. Regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan fravige anden lovgivning.

Restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af lokaler og lokaliteter, som fysiske eller juridiske personer råder over, og hvortil offentligheden har adgang

§ 36. Erhvervsministeren eller vedkommende minister kan efter forhandling med sundhedsministeren fastsætte regler for hele eller dele af landet om restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af lokaler og lokaliteter, som fysiske eller juridiske personer råder over, og hvortil offentligheden har adgang, og som ikke er omfattet af §§ 30, 32, 34 eller 35. Regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan fravige anden lovgivning.

Anvendelse af personlige smitteforebyggende midler i det offentlige rum

§ 37. Sundhedsministeren kan fastsætte regler for hele eller dele af landet om anvendelse af personlige smitteforebyggende midler i det offentlige rum.

Kapitel 7

Foranstaltninger mod indførelse af alment farlige og samfundskritiske sygdomme i landet

§ 38. Ved et skibs ankomst fra udlandet skal føreren og en eventuel skibslæge underrette Styrelsen for Patientsikkerhed, hvis der er personer om bord, der lider af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, eller som formodes at kunne være smittet med en sådan, eller hvis andre forhold om bord indebærer fare for udbredelse af alment farlige eller samfundskritiske sygdomme.

Stk. 2. Ved et luftfartøjs ankomst fra udlandet skal føreren eller dennes befuldmægtigede forinden landingen via lufttrafik tjenesten underrette Styrelsen for Patientsikkerhed, hvis der er personer om bord, der lider af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, eller som formodes at kunne være smittet med en sådan, eller hvis andre forhold om bord indebærer fare for udbredelse af alment farlige eller samfundskritiske sygdomme.

Stk. 3. Sundhedsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte nærmere regler om indholdet af underretningspligten efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Sundhedsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om, at underretningspligten efter stk. 1 og 2 kan fraviges for skibe og luftfartøjer, der ankommer fra nærmere angivne lande eller går i regelmæssig rutefart, og for lods både, fiskerbåde og andre mindre fartøjer.

Stk. 5. Sundhedsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om, at underretningspligten efter stk. 1 og 2 skal gælde ved andre transportmidlers ankomst fra udlandet, herunder busser og tog.

§ 39. Sundhedsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om, i hvilket omfang der fra et skib, luftfartøj eller andet transportmiddel, der ankommer fra udlandet, ikke må ske samvær med personer i land eller uden for en lufthavn eller uden for den terminal, hvortil transportmidlet ankommer, før Styrelsen for Patientsikkerhed har meddelt tilladelse til frit samvær eller til at forlade lufthavnen eller terminalen. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte som betingelse for at meddele tilladelse til frit samvær efter regler fastsat i medfør af 1. pkt. med personer i land eller uden for en lufthavn eller uden for den terminal, hvortil transportmidler ankommer, at passagerer og besætningsmedlemmer skal lade sig undersøge for, om de lider af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, at de skal lade sig isolere, eller at de pågældende om nødvendigt skal lade sig indlægge til observation på et sygehus.

Stk. 2. Politiet yder efter anmodning og under anvendelse af den fornødne magt i overensstemmelse med lov om poli-

tiets virksomhed bistand med henblik på at sikre overholdelsen af regler fastsat i medfør af stk. 1.

§ 40. Sundhedsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om, at personer, der ankommer til landet fra eller har bopæl i udlandet, skal fremvise dokumentation for, at de ikke har en nærmere bestemt alment farlig eller samfundskritisk sygdom, at de skal lade sig undersøge for, om de pågældende har en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, at de skal lade sig isolere, eller at de om nødvendigt skal lade sig indlægge til observation på et sygehus. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om, at den pågældende selv skal afholde udgifterne til isolation. Sundhedsministeren kan alene fastsætte regler efter 1. pkt., når det er nødvendigt for at forebygge indførsel af alment farlige eller samfundskritiske sygdomme i landet.

Stk. 2. Regler i medfør af stk. 1 kan fastsættes med en gyldighedsperiode på højst 4 uger ad gangen, medmindre særlige grunde undtagelsesvis tilsiger en længere gyldighedsperiode.

§ 41. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om, hvilke foranstaltninger der kan iværksættes over for gods, bagage og post for at hindre indførelse og udbredelse af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom.

Stk. 2. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes for at hindre, at rotter eller andre gnavere og vektorer fører smitte fra en alment farlig eller samfundskritisk sygdom ind i eller ud af landet.

§ 42. Sundhedsministeren kan efter forhandling med forsvarsministeren fastsætte regler om, hvilke lempelser der skal gælde for orlogsfartøjer og militære luftfartøjer.

Stk. 2. Sundhedsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister med henblik på at opfylde traktater fastsætte regler, der fraviger bestemmelserne i §§ 38-41.

§ 43. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at ejeren af et skib eller luftfartøj afholder udgifterne til undersøgelse for og eventuel udryddelse af rotter eller andre gnavere og vektorer i henhold til regler fastsat i medfør af § 41, stk. 2, herunder et beløb til dækning af Styrelsen for Patientsikkerheds omkostninger.

Stk. 2. Ejeren af et skib eller luftfartøj, der efter Styrelsen for Patientsikkerhed skøn kun anløber havn eller foretager landing for at landsætte syge eller lig, afholder udgifterne til eventuelle foranstaltninger iværksat i medfør af loven, bortset fra udgifter til lægeundersøgelse og til andre supplerende undersøgelser, der er nødvendige for at konstatere en undersøgt persons helbredstilstand.

Stk. 3. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, afholder ejeren af skibet eller luftfartøjet udgifterne til de syges behandling og pleje og til de dodes begravelse eller ligbrænding.

Stk. 4. Udgifter til foranstaltninger, der i strandingsstilfælde iværksættes i henhold til loven, dækkes så vidt muligt af værdien af det strandede gods.

Stk. 5. Personer, der uberettiget går om bord på et skib eller luftfartøj, før tilladelse til frit samvær er meddelt, afholder udgifter, som opstår herefter.

Kapitel 8

Foranstaltninger med henblik på smittehåndtering, obduktion m.v.

§ 44. Styrelsen for Patientsikkerhed foretager smitteopsporing, når det er nødvendigt for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom.

§ 45. Statens Serum Institut kan tilbyde test til befolkningen, når det er nødvendigt for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom.

§ 46. Sundhedsministeren kan til varetagelse af det i § 1 nævnte formål fastsætte nærmere regler om ind- og udførsel af lig og om disses behandling og transport her i landet.

§ 47. Styrelsen for Patientsikkerhed kan beslutte, at obduktion skal ske, når det formodes eller konstateres, at et dødsfald er forårsaget af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom og obduktion vurderes at være nødvendig for med sikkerhed at fastslå, at et dødsfald skyldes en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, eller for at skaffe relevant viden om en alment farlig eller samfundskritisk sygdom.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed skal snarest muligt, og inden obduktion foretages, oplyse afdødes nærmeste pårørende om, at der vil blive foretaget obduktion.

§ 48. Styrelsen for Patientsikkerhed kan anmode de relevante myndigheder om at iværksætte de undersøgelser af bakteriologisk eller lignende art, der er nødvendige for med sikkerhed at fastslå en smittes art, oprindelse og udbredelse.

Kapitel 9

Oplysningspligter og behandling af personoplysninger i forbindelse med smitteopsporing og overvågning af smitsomme sygdomme m.v.

Oplysningspligt for fysiske og juridiske personer

§ 49. Fysiske personer er forpligtet til efter anmodning fra Styrelsen for Patientsikkerhed at afgive personoplysninger, herunder oplysninger om deres forudgående opholdssted i ind- eller udland og navn og kontaktoplysninger på de personer, som vedkommende har været i nær kontakt med. Styrelsen for Patientsikkerhed kan alene i relevant omfang anmode om oplysninger efter 1. pkt., og kun hvis det er nødvendigt med henblik på at hindre udbredelse af eller smitte med en alment farlig eller samfundskritisk sygdom.

Stk. 2. Myndigheder, institutioner og sundhedspersoner er forpligtet til efter anmodning fra Styrelsen for Patientsikkerhed at videregive oplysninger fra patientjournaler m.v. og omsorgsjournaler, i det omfang det er nødvendigt for styrelsens beslutning om at træffe foranstaltninger i medfør af kapitel 5.

Stk. 3. Juridiske personer er forpligtet til efter anmodning fra Styrelsen for Patientsikkerhed at afgive personoplysninger, herunder oplysninger om personnummer, kontaktoplysninger på ansatte eller medlemmer og oplysninger om deres færden. Hvis en virksomhed drives som en enkeltmands-

virksomhed, påhviler oplysningspligten efter 1. pkt. den enkelte virksomhedsejer. Styrelsen for Patientsikkerhed kan alene i relevant omfang anmode om oplysninger efter 1. pkt., og kun når det er nødvendigt med henblik på at hindre udbredelse af eller smitte med en alment farlig eller samfundskritisk sygdom. Styrelsen for Patientsikkerhed kan kun anmode om personoplysninger, i det omfang sådanne foreligger.

Stk. 4. Sundhedsministeren kan, hvis det er nødvendigt for at hindre udbredelse af eller smitte med en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, fastsætte regler om, at juridiske personer og virksomhedsejere, hvis der er tale om enkeltmandsvirksomheder, skal registrere bestemte oplysninger, herunder oplysninger om tilstedeværelse og kontaktoplysninger på ansatte, medlemmer og gæster.

Stk. 5. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om fysiske og juridiske personers oplysningsforpligtelser ud over de oplysningspligter, som er fastsat i stk. 1-3, hvis det er nødvendigt for at hindre udbredelse af eller smitte med en alment farlig eller samfundskritisk sygdom. Regler om oplysningspligter efter 1. pkt. kan omfatte pligt for fysiske og juridiske personer til at afgive oplysninger til offentlige myndigheder og til private.

Stk. 6. Regler i medfør af stk. 4 og 5 kan fastsættes med en gyldighedsperiode på højst 4 uger ad gangen, medmindre særlige grunde undtagelsesvis tilsiger en længere gyldighedsperiode.

§ 50. Efter anmodning fra Styrelsen for Patientsikkerhed skal den ansvarshavende for et transportmiddel, herunder luftfartøjer, skibe, tog og busser, eller dennes befuldmægtigede udlevere oplysninger om passagerer og besætningsmedlemmer, i det omfang sådanne foreligger, hvis en person om bord lider af en alment farlig eller samfundskritisk sygdom eller formodes at kunne være smittet med eller efterfølgende konstateres smittet med en sådan. Styrelsen for Patientsikkerhed kan alene i relevant omfang anmode om oplysninger efter 1. pkt., og kun når det er nødvendigt med henblik på at hindre udbredelse af eller smitte med en alment farlig eller samfundskritisk sygdom.

Stk. 2. Sundhedsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om, at den ansvarshavende for et transportmiddel skal registrere bestemte oplysninger om passagerer og besætningsmedlemmer, hvis det er nødvendigt for at hindre udbredelse af eller smitte med en alment farlig eller samfundskritisk sygdom. Sundhedsministeren kan endvidere efter forhandling med vedkommende minister fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal udleveres i medfør af stk. 1, og i hvilken form.

Stk. 3. Sundhedsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at politiet bistår Styrelsen for Patientsikkerhed med at fremskaffe oplysninger omfattet af stk. 1 fra luftfartselskaber.

Stk. 4. Sundhedsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om, at den ansvarshavende for et transportmiddel eller dennes befuldmægtigede skal udlevere bestemte oplysninger til Styrelsen for Patientsikkerhed straks ved ankomsten til landet, når det er nød-

vendigt for at hindre indførelse i landet af eller udbredelse af smitte med alment farlige eller samfundskritiske sygdomme. Sundhedsministeren kan endvidere efter forhandling med vedkommende minister fastsætte nærmere regler om, i hvilken form oplysninger efter 1. pkt. skal udleveres.

Anmeldelsesordning vedrørende smitsomme sygdomme

§ 51. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om, at det påhviler regionsråd, kommunalbestyrelser, autoriserede sundhedspersoner og de private personer eller institutioner, der driver sygehuse eller som i andet regi udfører laboratorieanalyser, at videregive personoplysninger vedrørende smitsomme sygdomme omfattet af § 2 til de centrale sundhedsmyndigheder.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om, at det påhviler regionsråd, kommunalbestyrelser, autoriserede sundhedspersoner og de private personer eller institutioner, der driver sygehuse, eller som i andet regi udfører laboratorieanalyser, at videregive prøvemateriale eller analyseresultatet af gensekventering af virus eller lignende analyser af prøvemateriale fra prøver, der konstaterer, at en person lider af en smitsom sygdom omfattet af § 2, til de centrale sundhedsmyndigheder.

Udveksling af personoplysninger mellem myndigheder

§ 52. Styrelsen for Patientsikkerhed videre giver efter anmodning fra Statens Serum Institut personoplysninger, som styrelsen behandler i forbindelse med smitteopsporing af personer, der er smittet med en sygdom omfattet af § 2, herunder følgende:

- 1) Personnummer eller anden identifikation.
- 2) Formodet smittekilde.
- 3) Hvorvidt den smittede har haft symptomer, herunder sygdomsdebut.
- 4) Forudgående udlandsophold, herunder flyrejser.
- 5) Antal nære kontakter, som den smittede har oplyst til Styrelsen for Patientsikkerhed.
- 6) Om den smittede er en del af et afgrænset udbrud.

Stk. 2. Statens Serum Institut kan alene anmode om oplysninger efter stk. 1, når det er nødvendigt for instituttets varetagelse af opgaver vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af smitsomme sygdomme omfattet af § 2.

Stk. 3. Styrelsen for Patientsikkerhed videre giver personoplysninger, som behandles i forbindelse med obduktioner, der er gennemført på baggrund af beslutning truffet i medfør af § 47, stk. 1, til Statens Serum Institut, når det er nødvendigt til brug for instituttets varetagelse af opgaver vedrørende smitteovervågning.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerhed kan videregive personoplysninger, herunder helbredsoplysninger, til den myndighed, som i medfør af § 3, stk. 1, bistår styrelsen med varetagelse af de pligter og beføjelser, som styrelsen efter loven er tillagt, eller med at gennemføre foranstaltninger efter denne lov, i det omfang det er nødvendigt, for at den pågældende myndighed kan yde denne bistand.

Stk. 5. Styrelsen for Patientsikkerhed kan videregive navn og oplysning om, at en person er smittet med en nærmere bestemt alment farlig eller samfundskritisk sygdom, til

den offentlige eller private institution, som personen bor eller går på, hvis der på institutionen er konstateret smitte, og hvis det er nødvendigt, for at institutionen kan træffe nødvendige forholdsregler for at hindre udbredelse af eller smitte med en alment farlig eller samfundskritisk sygdom.

Stk. 6. Statens Serum Institut videre giver efter anmodning fra Styrelsen for Patientsikkerhed personoplysninger, som instituttet indsamler og registrerer i forbindelse med instituttets overvågning af smitsomme sygdomme, herunder helbredsoplysninger, som instituttet modtager i medfør af regler udstedt efter § 51, stk. 1, og personoplysninger fra administrative registre. Styrelsen for Patientsikkerhed kan alene anmode om oplysninger efter 1. pkt., når det er nødvendigt til brug for styrelsens opgaver vedrørende smitteopsporing eller til brug for styrelsens beslutning om foranstaltninger i medfør af kapitel 5.

Stk. 7. Statens Serum Institut videre giver efter anmodning fra regionsrådet personoplysninger, herunder helbredsoplysninger og personnummer, om patienter, der har eller har haft infektioner i forbindelse med sygehusbehandling. Regionsrådet kan alene anmode om oplysninger efter 1. pkt., når det er nødvendigt til brug for, at regionsrådet kan overvåge hospitalserhvervede infektioner, og at regionsrådet kan forebygge eller inddæmme sygdomsspredning på et sygehus.

Stk. 8. Den stedlige kommunalbestyrelse eller det stedlige regionsråd videre giver personoplysninger, herunder helbredsoplysninger, efter anmodning fra Styrelsen for Patientsikkerhed. Styrelsen for Patientsikkerhed kan alene anmode om oplysninger efter 1. pkt., når det er nødvendigt med henblik på at hindre udbredelse af eller smitte med en alment farlig eller samfundskritisk sygdom, herunder når det er nødvendigt til brug for styrelsens beslutning om foranstaltninger i medfør af kapitel 5.

Bemyndigelsesbestemmelse vedrørende behandling af personoplysninger

§ 53. Sundhedsministeren eller vedkommende minister efter forhandling med sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at personoplysninger kan behandles, hvis behandlingen er nødvendig for at hindre udbredelse af eller smitte med en alment farlig eller samfundskritisk sygdom. Regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan fravige regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning.

Stk. 2. Regler i medfør af stk. 1 kan fastsættes med en gyldighedsperiode på højst 4 uger ad gangen, medmindre særlige grunde undtagelsesvis tilsiger en længere gyldighedsperiode.

Kapitel 10

Fravigelse af regler i anden lovgivning og fastsættelse af særlige foranstaltninger med henblik på at sikre forsyningen af varer

§ 54. Regler i medfør af §§ 55-58 kan fastsættes med en gyldighedsperiode på højst 4 uger ad gangen, medmindre særlige grunde undtagelsesvis tilsiger en længere gyldighedsperiode.

§ 55. Sundhedsministeren kan fastsætte regler for hele eller dele af landet om fravigelse af forpligtelser for det offentlige og privates rettigheder over for det offentlige fastsat i lovgivning inden for sundhedsministerens ressort eller i afgørelser truffet af det offentlige i medfør af lovgivning inden for sundhedsministerens ressort, når det som følge af en samfundskritisk sygdom er nødvendigt for at sikre kapacitet til behandling og pleje af personer med et akut eller kritisk behandlingsbehov og de pågældende forpligtelser og rettigheder må anses for at være af mere underordnet betydning i forhold til det nævnte kapacitetsbehov.

Stk. 2. Sundhedsministeren kan fastsætte regler for hele eller dele af landet om fravigelse af betingelser for patienters og borgeres behandling, pleje og andre rettigheder m.v. inden for sundhedsministerens ressort, når disse betingelser ikke vil kunne opfyldes som følge af regler fastsat i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Sundhedsministeren kan efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen fastsætte regler om fravigelse af § 1, stk. 3, og §§ 74 og 74 a i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, når det som følge af en samfundskritisk sygdom er nødvendigt for at sikre sundhedsvæsenets personalemæssige kapacitet til bestemte opgaver.

§ 56. Vedkommende minister kan fastsætte regler for hele eller dele af landet om fravigelse af forpligtelser for det offentlige og privates rettigheder over for det offentlige fastsat i anden lovgivning eller i afgørelser truffet af det offentlige i medfør af anden lovgivning i følgende tilfælde:

- 1) Fravigelse er nødvendig for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en samfundskritisk sygdom her i landet.
- 2) Fravigelse er påkrævet som følge af tiltag til at forebygge eller inddæmme udbredelsen af en samfundskritisk sygdom her i landet, og de pågældende forpligtelser og rettigheder i den sammenhæng må anses for at være af mere underordnet betydning.
- 3) Opfyldelse af de pågældende forpligtelser og rettigheder bliver umulig eller uforholdsmæssig vanskelig som følge af foranstaltninger mod samfundskritiske sygdomme iværksat efter denne lov.

§ 57. Vedkommende minister kan for hele eller dele af landet fastsætte regler om, at forpligtelser, der ifølge anden lovgivning påhviler private over for det offentlige, fraviges, i det omfang det som følge af foranstaltninger mod samfundskritiske sygdomme iværksat efter denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov vil være umuligt eller uforholdsmæssig vanskeligt for den private at opfylde pligten.

§ 58. Vedkommende minister kan i situationer med udbredelse af eller fare for udbredelse af en samfundskritisk sygdom her i landet fastsætte regler for hele eller dele af landet om særlige foranstaltninger med henblik på at sikre forsyningen af varer. Regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan fravige anden lovgivning.

§ 59. Vedkommende minister kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at regler fastsat i medfør af § 24, stk. 1, og §§ 30, 32 og 34-37, som alene gælder for dele af landet, ikke indføres i Lovtidende. Vedkommende minister fastsætter efter forhandling med justitsministeren regler om, hvordan oplysning om regler, der ikke indføres i Lovtidende, kan fås.

Kapitel 11

Ekspropriation

§ 60. Sundhedsministeren kan til brug for gennemførelse af foranstaltninger efter denne lov eller regler fastsat i medfør heraf iværksætte ekspropriation af privat ejendom.

Stk. 2. Udgør gennemførelse af foranstaltninger efter denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov et ekspropriativt indgreb, ydes fuldstændig erstatning til den eller de berørte ejere.

Kapitel 12

Klage og indbringelse for domstolene

§ 61. Afgørelser truffet efter § 13, § 14, stk. 1, § 15, stk. 1, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, § 20 og § 21, stk. 2, kan påklages til Ankenævnet for Epidemiloven, der i sin virksomhed er uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Stk. 2. Ankenævnet for Epidemiloven påser, om betingelserne for afgørelsen er opfyldt. Ankenævnet kan afvise sagen uden realitetsbehandling, tiltræde eller omgøre afgørelsen eller hjemvise sagen til fornyet behandling. Ankenævnet for Epidemiloven kan i de sager, hvor den påklagede afgørelse er ophævet, udtale, om betingelserne for afgørelsen var opfyldt, da afgørelsen blev truffet.

Stk. 3. Klager til Ankenævnet for Epidemiloven har ikke opsættende virkning.

Stk. 4. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Styrelsen for Patientklager stiller sekretariatsbi-stand til rådighed for nævnet.

Stk. 6. Sundhedsministeren fastsætter efter forhandling med nævnet dettes forretningsorden, herunder regler om formandens adgang til at træffe afgørelse i sager, der ikke skønnes at give anledning til tvivl, og regler om sekretariatets kompetence til at træffe afgørelse i sager.

Stk. 7. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af denne lov i stedet kan påklages til en anden administrativ myndighed end Ankenævnet for Epidemiloven.

§ 62. Ankenævnet for Epidemiloven består af 1 formand, 1 næstformand og 4 beskikkede medlemmer.

Stk. 2. Sundhedsministeren udpeger nævnets formand og næstformand, der begge skal være dommere, og beskikker de 4 medlemmer efter indstilling fra Advokatrådet, Danske Patienter, Lægeforeningen og Dansk Arbejdsgiverforening. Der beskikkes 1 medlem efter indstilling fra hver organisation. Sundhedsministeren beskikker efter samme fremgangsmåde stedfortrædere for medlemmerne.

Stk. 3. Nævnets medlemmer udpeges eller beskikkes for en periode af 2 år. Genudpegning og genbeskikkelse kan finde sted. Udtræder formanden, næstformanden eller et medlem i perioden, sker udpegning af ny formand, eller ny næstformand eller beskikkelse af nyt medlem for den resterende del af perioden.

Stk. 4. Ved afgørelsen af sager sammensættes Ankenævnet for Epidemiloven af formanden eller næstformanden og de 4 beskikkede medlemmer.

Stk. 5. Ankenævnet for Epidemiloven drager selv omsorg for sagens oplysning og træffer bestemmelse om tilvejebringelse af eventuelle yderligere oplysninger, herunder sagkyn-dige erklæringer.

§ 63. Klager skal indgives, inden 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Ankenævnet for Epidemiloven kan se bort fra en overskridelse af klagefristen, hvis særlige grunde taler herfor.

Stk. 2. Klager omfattet af § 61, stk. 1, skal indgives til Styrelsen for Patientklager ved anvendelse af den digitale løsning, som Styrelsen for Patientklager stiller til rådighed (digital selvbetjening). Klager, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Styrelsen for Patientklager, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Hvis Styrelsen for Patientklager finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at klageren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal Styrelsen for Patientklager tilbyde, at klagen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Styrelsen for Patientklager bestemmer, hvordan en klage omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 4. En digital klage anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for Styrelsen for Patientklager.

§ 64. Styrelsen for Patientsikkerhed skal, inden 5 søgne-dage efter at der er truffet en afgørelse eller meddelt et påbud efter §§ 13-15, 18, 21 eller 26, indbringe sagen for retten til prøvelse efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse.

Stk. 2. Sundhedsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, skal efter anmodning fra den person, foranstaltningen vedrører, eller dennes repræsentant indbringe foranstaltninger efter §§ 28 og 40, som har karakter af frihedsberøvelse, for retten til prøvelse efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse.

Kapitel 13

Straffebestemmelser m.v.

Straf

§ 65. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder den, der

- 1) undlader at efterkomme påbud meddelt efter § 13, § 14, stk. 1, § 15, stk. 1, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, § 20 eller § 26, stk. 1,
- 2) overtræder et forbud efter § 25, stk. 1, eller

- 3) undlader at efterkomme pligten til at underrette Styrelsen for Patientsikkerhed efter § 38, stk. 1 eller 2.

Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme en anmodning fremsat af Styrelsen for Patientsikkerhed efter § 49, stk. 1 og 3, eller § 50, stk. 1.

Stk. 3. I regler, der fastsættes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ransagning

§ 66. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller bestemmelse fastsat i medfør af denne lov kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Kapitel 14

Ikrafttrædelsesbestemmelser; ændring af anden lovgivning m.v.

Ikrafttræden

§ 67. Loven træder i kraft den 1. marts 2021.

Stk. 2. Lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1444 af 1. oktober 2020, ophæves.

Stk. 3. Regler, der er fastsat i medfør af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1444 af 1. oktober 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 160 af 3. februar 2021, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter fastsat i medfør af denne lov, jf. dog stk. 4. Det gælder, selv om reglerne indeholder bestemmelser om, at de ophæves den 1. marts 2021.

Stk. 4. Regler, der er fastsat i medfør af § 1, stk. 2, §§ 6, 6 a, 12 a-12 f, 16 a og 21 a og 21 b i lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1444 af 1. oktober 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 160 af 3. februar 2021, ophæves den 15. april 2021.

Ændringer i anden lovgivning

§ 68. I sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 903 af 26. august 2019, som ændret bl.a. ved lov nr. 273 af 26. marts 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 160 af 3. februar 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 157 a, stk. 6, 2. pkt., og stk. 11, 1. pkt., ændres »det danske børnevaccinationsprogram, eller som tilbydes et barn« til: »de danske vaccinationsprogrammer, eller som tilbydes personer«.

2. Efter § 158 a indsættes i kapitel 43:

»§ 158 b. Personer, der ikke har bopæl her i landet og ikke har ret til vaccination under ophold i Danmark i medfør af EU-retten eller internationale aftaler, kan under midlerti-

digt ophold gives adgang til vaccinationsydelser mod smittomme sygdomme. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke vaccinationer der er omfattet, herunder om,

- 1) hvilke sygdomme der skal tilbydes vaccination mod,
- 2) hvilke persongrupper der skal tilbydes vaccination på hvilke vilkår, og
- 3) hvordan tilbud om vaccination gives.«

3. Efter § 232 indsættes i *kapitel 71*:

»§ 232 a. Regionsrådet og kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med myndigheder eller organisationer om ved overkapacitet at yde donation eller tidsbegrænset udlån af sundhedsfagligt udstyr, lægemidler, personelbidrag m.v. med det formål at yde støtte til udlandet i særlige situationer.

Stk. 2. Regionsrådene kan bemyndige Danske Regioner, og kommunalbestyrelserne kan bemyndige KL, til på deres vegne at indgå aftaler efter stk. 1.

Stk. 3. Sundhedsministeren kan pålægge regionsrådet og kommunalbestyrelsen at indgå aftaler efter stk. 1 efter inddragelse af de pågældende regioner eller kommuner.

Stk. 4. Regionsrådets og kommunalbestyrelsens beslutning om at indgå aftale efter stk. 1 og 2 skal forelægges sundhedsministeren til godkendelse. Sundhedsministeren kan trække godkendelsen tilbage frem til det tidspunkt, hvor en bindende aftale efter stk. 1 og 2 er indgået, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til uforudsete ændringer i en given situation.«

§ 69. I lov om lægemidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 99 af 16. januar 2018, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 388 af 26. april 2017 og § 22 i lov nr. 1853 af 9. december 2020 og senest ved § 6 i lov nr. 2071 af 21. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. § 76 affattes således:

»§ 76. Lægemedelberedskabet skal sikre opretholdelsen af forsyningen af lægemidler her i landet i tilfælde af forsyningsmæssige nødsituationer samt på tidspunkter, hvor en sådan situation må anses for at være nært forestående.

Stk. 2. Lægemedelberedskabet kan helt eller delvis aktiveres af sundhedsministeren efter indstilling fra Lægemedelstyrelsen.

Stk. 3. Når Lægemedelberedskabet er aktiveret, kan Lægemedelstyrelsen træffe beslutning om at iværksætte foranstaltninger i form af påbud, forbud eller tilladelser over for personer eller virksomheder, der er godkendt af Lægemedelstyrelsen efter § 39, stk. 1 og 2, omfattet af § 39, stk. 3, eller registreret efter § 50 a, apoteker, sygehusapoteker eller indehavere af en markedsføringstilladelse efter § 7, stk. 1, og personer eller virksomheder, der har modtaget en særlig tilladelse efter regler udstedt i medfør af stk. 6.

Stk. 4. Lægemedelstyrelsen kan suspendere tilladelser og registreringer givet i medfør af denne lov, hvis en person eller virksomhed omfattet af stk. 3 ikke efterlever et påbud eller et forbud fra Lægemedelstyrelsen.

Stk. 5. Lægemedelstyrelsen kan bemyndige en person til på apotekerens vegne at gennemføre et påbud eller forbud

givet til en apoteker om gennemførelse af en beslutning truffet efter regler, der er fastsat i medfør af stk. 6, hvis apotekeren ikke har efterlevet påbuddet eller forbuddet. Den bemyndigede person kan i overensstemmelse med et påbud eller forbud udstedt efter stk. 3 på apotekerens vegne bl.a. træffe beslutninger om apotekets drift, der kan medføre økonomiske konsekvenser for apotekeren.

Stk. 6. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om de foranstaltninger, som Lægemedelstyrelsen efter stk. 3 kan træffe, herunder regler om følgende:

- 1) Organiseringen af et lægemiddelberedskab, der hører under sundhedsberedskabet.
- 2) Lægemedelstyrelsens mulighed for at indhente oplysninger om f.eks. lagre af aktive indholdsstoffer, mellemprodukter og lægemidler, herunder al dokumentation, der hører til virksomhedens drift, og foranstaltninger, der sikrer, at sådanne lagre øges.
- 3) Flytning og spredning af aktive indholdsstoffer, mellemprodukter og lægemidler, herunder forbud mod spredning, og betalings- og leveringsbetingelser for lægemidler, der flyttes eller spredes i overensstemmelse med de fastsatte regler.
- 4) Fremstilling, oplagring og udlevering af lægemidler.
- 5) Udlevering af lægemidler til brugere, herunder begrænsninger, ændringer i udleveringsgrupper og substitutionsgrupper og ompakning, herunder prisen på det ompakkede lægemiddel.
- 6) Apotekers og sygehusapotekers adgang til at levere lægemidler til hinanden og dispensation fra regler om apotekers åbningstider og bemanning med farmaceuter og behandlerfarmaceuter.
- 7) Fastsættelse af priser for lægemidler og optagelse af lægemidler i Medicinpriser.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af stk. 6 og foranstaltninger truffet i medfør af stk. 1-5 kan fravige anden lovgivning.«

2. Efter § 76 indsættes i *kapitel 9*:

»§ 76 a. Lægemedelstyrelsen kontrollerer i beredskabsituationer overholdelsen af de krav, der fremgår af regler udstedt efter § 76, stk. 6, til aktive indholdsstoffer, mellemprodukter og lægemidler og til dem, der håndterer aktive indholdsstoffer, mellemprodukter og lægemidler efter tilladelser givet efter regler udstedt i medfør af § 76, stk. 6, herunder personer og virksomheder, som er omfattet af § 76, stk. 3.

Stk. 2. For at varetage kontrolopgaver efter stk. 1 har Lægemedelstyrelsens repræsentanter mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til lokationer omfattet af stk. 1.

Stk. 3. For at varetage kontrolopgaver efter stk. 1 kan Lægemedelstyrelsen vederlagsfrit mod kvittering udtage eller kræve udleveret prøver af aktive indholdsstoffer, mellemprodukter eller lægemidler, herunder emballage og indlægsedler. Lægemedelstyrelsen kan kræve alle oplysninger og materialer, der er nødvendige for kontrolvirksomheden efter 1. pkt. og stk. 1 og 2.

§ 76 b. Lægemedelstyrelsen kan i beredskabssituationer til brug for gennemførelse af foranstaltninger efter regler

fastsat i medfør af § 76, stk. 6, iværksætte ekspropriation af privat ejendom.

Stk. 2. Udgør gennemførelse af foranstaltninger efter regler fastsat i medfør af § 76, stk. 6, et ekspropriativt indgreb, ydes fuldstændig erstatning til den eller de berørte ejere.«

3. I § 104, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »§ 71 d, stk. 1,«: »§ 76 a, stk. 3,«.

4. I § 104, stk. 1, nr. 5, indsættes efter »§ 71 c,«: »§ 76 a, stk. 2,«.

§ 70. I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 29. september 2020, som ændret ved § 5 i lov nr. 1832 af 8. december 2020, § 2 i lov nr. 1942 af 15. december 2020, § 1 i lov nr. 124 af 30. januar 2021 og § 4 i lov nr. 160 af 3. februar 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 469, stk. 1, 3. pkt., ændres »foranstaltninger efter § 16 a i lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme og andre overførbare sygdomme« til: »afgørelser, påbud og foranstaltninger efter epidemiloven«.

§ 71. I lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 128 af 7. februar 2014, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 203 af 28. februar 2017 og § 19 i lov nr. 503 af 23. maj 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 1833 af 8. december 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 31, stk. 6, indsættes efter »statsadvokaterne,«: »Styrelsen for Patientsikkerhed,«.

§ 72. I lov nr. 241 af 19. marts 2020 om midlertidige foranstaltninger på børne- og undervisningsområdet og folkehøjskoleområdet og for den frie folkeoplysende virksomhed til forebyggelse og afhjælpning i forbindelse med covid-19 foretages følgende ændringer:

1. I § 1, § 2, stk. 1, § 3, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 4, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 5, § 6, stk. 1 og 3, og § 7, 1. pkt., ændres »regler fastsat i henhold til § 22, stk. 1, i lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme« til: »§ 33 i epidemiloven eller regler fastsat i henhold til § 34 i epidemiloven«.

2. I §§ 10 og 11 ændres »lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme« til: »epidemiloven«.

§ 73. I lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1203 af 3. august 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 2077 af 21. december 2020, lov nr. 2078 af 21. december 2020, § 1 i lov nr. 2079 af 21. december 2020 og § 8 i lov nr. 2189 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 44 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Boligministeren kan fravige og supplere reglerne i dette kapitel for en bestemt periode, når foranstaltninger mod samfundskritiske sygdomme iværksat i medfør af epidemiloven gør det umuligt eller uforholdsmæssig vanskeligt for almene boligorganisationer, selvejende institutioner, kommuner og regioner, som udlejer almene boliger, og beboere at følge reglerne. Regler udstedt i medfør af 1. pkt. skal ophæves, når der ikke længere er grundlag herfor.«

§ 74 I lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 995 af 14. juni 2018, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1555 af 18. december 2018 og § 3 i lov nr. 1436 af 17. december 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 1855 af 9. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»*Stk. 9.* Klager over iværksættelse af sundhedsfaglig virksomhed, der er besluttet af Styrelsen for Patientsikkerhed i medfør af § 13, § 14, stk. 1, og § 18, stk. 1, i epidemiloven, kan ikke behandles af Styrelsen for Patientklager.«

Stk. 9 bliver herefter stk. 10.

2. I § 2 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Klager over iværksættelse af sundhedsfaglig virksomhed, der besluttet af Styrelsen for Patientsikkerhed i medfør af § 13, § 14, stk. 1, og § 18, stk. 1, i epidemiloven, kan ikke behandles af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 75. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1-66 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.